

Mediķis pieļāvis kļūdu. Ko

● LIENA RIMKUS

Medicīna ir risku pilna joma, kur ārstniecības personām pienākums darīt visu, kas viņu spēkos, lai palīdzētu saviem pacientiem. Tomēr, ko darīt, ja ārsts pieļauj kļūdu? Dažās valstīs šos jautājumus risina civiltiesiskā kārtā, Latvijā gan iespējamā kļūda sākumā tiek rūpīgi izskatīta Veselības inspekcijā un Veselības ministrijā. Ja atbilde pacientu neapmierina, nākamā instance ir tiesa. Redakcijā vērsās divi kungi, kuri gājuši visu šo ceļu, meklējuši palīdzību, tomēr attapušies tiesā. Viņu stāsti ir skaudri, neatlaidība – liela.

Brūcē atrod auklu

Kazdandznieks Arnis Brikmanis 2018. gada otro pusi praktiski pavadījis slimnīcās. Viss sācies ar to, ka vīrietim sāpējuši ceļi. "Sākumā mani nosūtīja uz Rīgas 2. slimnīcu, kas specializējusies traumatoloģijā un ortopēdijā, pēc izmeklējumiem 2009. gadā pierakstījos uz valsts apmaksātu ceļa operāciju. Rindai sekoju līdz, tomēr mana kārtā tā arī nepienāca. 2017. gada rudenī slimnīcā ar sūdzībām par labo celi ieradās atkārtoti. Tur mani izmeklēja un, balstoties uz rezultātiem, ieteica operēt gūžu, kas esot sliktākā stāvoklī nekā celis. 2018. gada 30. maijā tiku uz valsts apmaksāto gūžas operāciju. Pēc septiņām dienām mani izlaida no slimnīcas, un 10. jūnijā no vēl aizsūtas brūces sāka gāzties ārā strutas. Vēl pat diegi nebija izņemti. Tam sekoja ambulatorais ārstniecības periods Aizputē pie ķirurga Nikolaja Lidovska līdz 27. jūnijam, viņš nozīmēja antibiotikas un pārsiešanu. Kad viņš devās atvaļinājumā, pārsiešanas turpināju Kuldīgas ambulancē. Māsiņa Maija Renkaite brūces dziļumā pamanīja kaut ko melnu. Brīdināja mani, ka ir dziļi un būs nepatīkami, bet vienojāties, ka vilks ārā. Tas bija garš, sačervelējis žilkas gabals. Tā jau arī bija tā vieta, pa kuru man tās strutas nāca. Dakteris uz vietas nebija, un tā tas palika. M. Renkaite man gan toreiz teica – "es zinu, kas man ar to darāms", un viss. Kad tikāmies tiesā, viņa to vispār nekommentēja. Man ir izziņa no tās reizes, tomēr neviens to neuzskata par dokumentu, ignorē, lai gan tur rakstīts, ka man konstatēta smagākā infekcijas forma," atceras A. Brikmanis. "Kā iemeslu šādai infekcijai man minēja – slimnieks brūci pārsien ar nesterilu materiālu. Kā aptiekā pirktis pārsējs var būt nesterils? Ja

otrreiz ietu tam visam cauri, es jau būtu gudrāks, pieprasītu rentgenu uzreiz, kā rastos mazākās šaubas, bet toreiz es paļāvos uz ārstu zināšanām un ieteikumiem."

Piedzīvotās šausmas

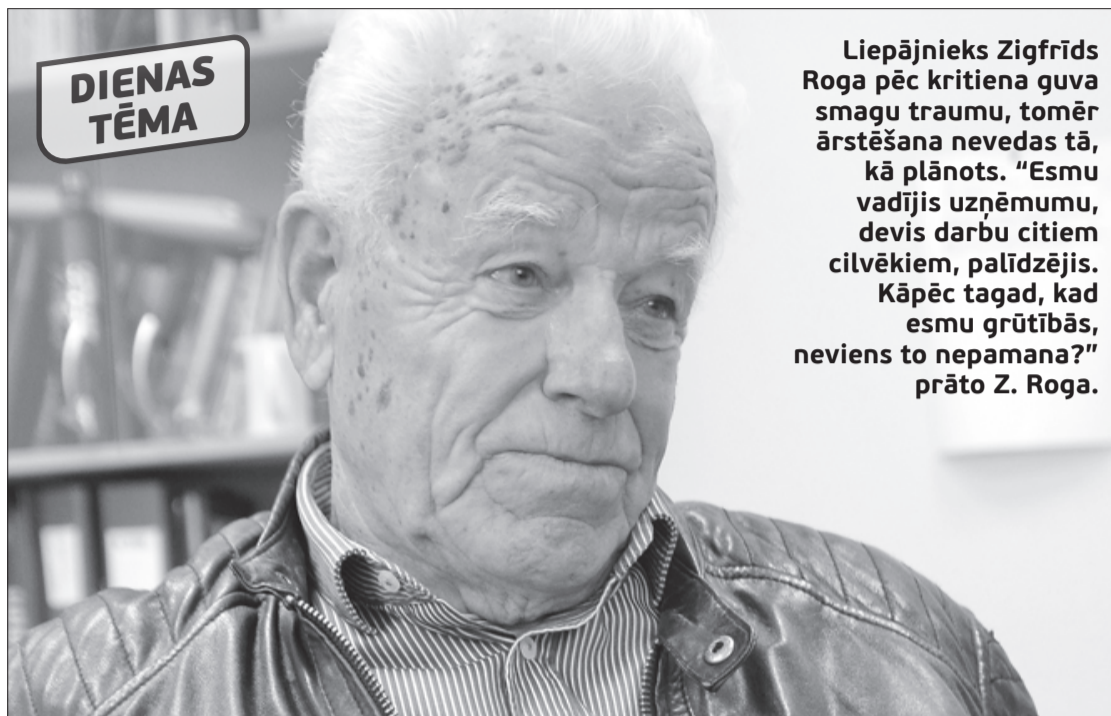
"24. jūlijā ieradās 2. slimnīcā, tur jau uz mani briesmīgi blāva, kāpēc es neesmu vērsies pie viņiem. Strutas bija zaļas, bet es nezināju bēdas dziļumu, man nebija ne jausmas, ka tas viss tiks ņemts ārā un likts iekšā no jauna. Ielika pagaidu protēzi, bet ar to man kāja izgriezās ārā. Saucām ātro palīdzību, viņi uzpūta tādu kā matraci un tad ar visu gultas veļu mani uz tā vienkārši uzvilka, jo piecelties nevarēju. Kuldīgas slimnīcā ielika kāju atkal vietā. Pēc tam man uz nakti bija jāsiens kopā kāju īkšķi, lai atkal neizgriezās. Tā man ieteica," nepatīkamo atceras vīrietis.

Kad devies uz Rīgu atrādīties, ārsti konstatējuši, ka situācija ļauj nomainīt pagaidu protēzi uz īsto, un nozīmējuši pēdējo operāciju decembrī. "Zināju, ka arī otrai gūžai man vajadzīga tā pati operācija. Tā kā pēdējās divas bija veiksmīgas, pierakstījos. Tur viss izdevās ļoti labi, un tagad es varu salīdzināt, kā tad ir jābūt." Šobrīd A. Brikmanim piešķirta 2. invaliditātes grupa, iepriekš gan bijusi 1. grupa, arī grupu maiņa esot veikta, viņam klāt neesot, lai gan viņš esot iebildis.

Pēc palīdzības uz tiesu

Tā kā A. Brikmaņa centieni runāt ar Ārstniecības riska fondu un Veselības inspekciju gaidītos rezultātus nedevuši, kungs izlēmis vērsties tiesā un cīnīties par taisnību.

"Ministru kabineta 2013. gada 5. novembra noteikumos Nr.1268 izklāstīti Pacienta veselībai vai dzīvībai nodarītā kaitējuma noteikšanas kritēriji un metodika. Tur teikts, ka veselības traucējumi, kas radušies pacientam ārstniecības iestādē, iegūstot infekciju ārstniecības procesā, paredz kompensāciju 20% apmērā. Maksimālā summa ir 142 000 eiro. Pēc tabulas, man pienākas 20%. Pierādījumu ir atliektiem galiem, un ciešanu bija ļoti daudz. Vēlos saņemt arī morālo kompensāciju." Pacientu tiesību likuma 16. pants nosaka tiesības un atlīdzību. "Ņemot vērā, ka operācijas seku dēļ man vēl papildus tika veiktas divas operācijas, lai šīs nelabvēlīgās sekas novērstu, tur jautājumiem nevajadzētu būt. Veselības inspekcija uzsver, ka visu laiku man ir palīdzējusi, tomēr jāsaprot, ka tās bija sekas. Ja reiz Ārstniecības riska fonds nedarbojas pacienta



Liepājnieks Zigmunds Roga pēc kritiena guva smagu traumu, tomēr ārstēšana nevedas tā, kā plānots. "Esmu vadījis uzņēmumu, devis darbu citiem cilvēkiem, palīdzējis. Kāpēc tagad, kad esmu grūtībās, neviens to nepamana?" prāto Z. Roga.

interesēs, tad man nav skaidrs, kādēļ tas pastāv," saka pacients.

Ārsts iesaka prasīt kompensāciju

Juristu vai citu zinošu pārstāvi A. Brikmanis atļauties nevar, pats apkopojis visus dokumentus, sarakstījis visu kladē un uz tiesu sevi aizstāvēt dosies pats.

"Slimnīca tagad visu noliedz, tās vietā par situāciju atbild Ārstniecības riska fonds. 2. slimnīcas vadītājs man pats skaidroja, ka tieši šādu gadījumu dēļ visas operācijas tiek apdrošinātas, ieteica man prasīt kompensāciju. Galu galā arī ārsti ir tikai cilvēki, un arī komplikācijas ir dažādas. Interesanti ir ar to rentgenu, kas tika veikts pēc operācijas, tam žilkas gabalam taču tur vajadzētu būt, es arī norādīju viņiem konkrētu

vieta. Šobrīd man nav informācijas, vai medicīniskā ekspertīze ir veikta, rentgena rezultātus kā papildu pierādījumu iesniedzu 3. aprīlī. Tiesai iesniedzu arī to rentgenu, kuru taisīju pēc žilkas izņemšanas Kuldīgas slimnīcā. Lai var salīdzināt, kāda ir atšķirība, un apliecināt, ka tas ir mans rentgens. Pretējā puse gan uzsver, ka visas manas ligas piedzīvotas vēlīnajā pēcoperācijas posmā. Viņi saka, ka strutas man sākušas tecēt 3. jūlijā, nevis 10. jūnijā, kā bija patiesībā. Tā nu visām medicīniskajām izziņām un ambulatoriskajiem izrakstiem nav nekādas jēgas, tos vienkārši neņem vērā. Liekas, ka viņi izņem ārā veselu ārstēšanās periodu, lai tikai nebūtu tas agrīnais pēcoperācijas periods. Uz to pamatots arī atteikums," skumji noteic cietušais.

Viena tiesas sēde nu ir aizvadīta, tomēr nekādu rezultātus tā nav nesusi. "Šādas lietas labāk risināt nesteidzoties, mierīgi. Redzēsim, ko nesīs nākamā tiesas sēde 19. decembrī," noteic A. Brikmanis.

Pacientu pretenziju netrūkst

Ar līdzīgu sāpi redakcijā vērsās arī liepājnieks Zigmunds Roga. Ceļš, ko gājis 86 gadus vecais vīrietis, ir gaužām līdzīgs A. Brikmaņa stāstam. 2018. gada janvārī Z. Roga krita, paslīdot uz ledu pie savas dzīvesvietas. Krītot sasita kreiso gūžu, sajuta stipras sāpes un izsauca Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestu. Brigādes vadītājs noteica sākotnējo diagnozi – ciskas kaula kakliņa lūzums. > >

ES DOMĀJU TĀ: KĀDA IR MEDIĶU ATTIEKSME?

DAIGA LUTERE
EGONA ŽIVERTA FOTO

Raisa – pensionāre:
– Pie ārstiem eju reti, pret mani labi izturas. Jāsaka pat, ka ir atsaucīgi. Es ar viņiem parunāju, viņi runā ar mani. Ja vajag, izraksta zāles, un es esmu apmierināta. Slikti, ka pie speciālistiem ilgi jāgaida rindā. Esmu jau uztaisījusi četras potes, un ar mani viss kārtībā, nekā sliktas nenotika.



Inita Zingnika – skolotāja:
– Nekādas nopietnas problēmas man nav bijušas, varbūt vienīgi ārsti par maz un ne tik plaši, kā vajadzētu, iedziļinās katra cilvēka veselības problēmās. Protams, mediķi ir skrējienā, un tāpēc reizēm sajūta, ka velta par maz uz-



manības. Būtu labi, ja ārsti, māsas iedomātos, ka svešais cilvēks, kas slims, ir viņu radnieks. Kā tad viņi izturētos pret slimnieku?

Laila Pomerance – strādā:
– Dakteri, citi mediķi ir dažādi un viņu attieksme arī. Svarīgi, kāda viņu attieksme pret savu darbu. Ģimenes ārste ieteica aiziet pie speciālista. Kad viņu satiku, atbilde skanēja: "Mēs te nodarbojamies ar svarīgākām lietām." Man ir laba ģimenes ārste un brīnišķīga māsiņa.



Agija Kudrēviča – strādā būvvaldē:
– Teikšu, ka pārsvarā laba. Nesen biju Ventspils Acu centrā. Tur attiek-



sme vienkārši ideāla un sajūta, ka šī medicīnas iestāde pastāv tikai, lai man palīdzētu. Runājot par Liepājas ārstiem, esmu dzirdējusi dažādas atsauksmes. Piemēram, par paviršām pārbaudēm. Pati pirms gadiem piedzīvoju diezgan rupju attieksmi pret sevi no izslavēta speciālista.

Ance Lankovska – māmiņa:
– Pirms laika man bija ļoti vienaldzīgs ģimenes ārsts, nomainīju viņu. Tagad esmu apmierināta, jo daktere izrāda ieinteresētību par mani un bērnu. Ja vajag, nosūta pie speciālistiem, nevis tā kā agrāk, kad bija vai jālūdzas, lai tiktu pie nosūtījuma. Vēl no pirmā daktera bija attieksme, ka es vienkārši izdomāju savas veselības problēmas.

